

תת"ע 3389/08/15 - מדינת ישראל נגד עומר ארליך

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 3389-08-15 מדינת ישראל נ' עומר פרנק ארליך
בפני כבוד השופטת שרית קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עומר ארליך

הנאשם

הכרעת דין

רכב שבבעלות הנאשם, קטנוע שמספרו 1387412, צולם ביום 18.3.15, בשעה 11:41, בצומת הרחובות ז'בוטינסקי - ארלוזורוב ברמת גן, כאשר אינו מציית לאור אדום ברמזור, עבירה על תקנה 22(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו, טען כי מספר הרישוי של הרכב המצולם הנו 1387912 ומכאן, כי נפלה טעות בפענוח התמונה וכן, טען כי במועד העבירה, לא נהג במקום ובזמן.

ביום 11.10.15, נשמעו הראיות בתיק שבנדון, כאשר מטעם המאשימה, הוגשו המסמכים הבאים: ת/1 - הדו"ח ותמונות הרכב, ת/2 - תע"צ בעלות רכב.

מטעם ההגנה, העידו הנאשם ובת זוגו, נטלי אלמגור.

על פי גרסת הנאשם, הקטנוע שצולם אינו הקטנוע שלו ובמועד העבירה, שהה בביתו, לצד בת זוגו החולה ובהמשך היום, בשעה 11:55, יצא מהבית עם חבר, שלא יכול היה להגיע לבית המשפט. הנאשם הציג (על גבי מסך של מכשיר IPAD) תמונה של הקטנוע שבבעלותו וטען כי הפס הצהוב והברגים של לוחית הרישוי, אינם זהים לאלו של הקטנוע העבריין וכן, טען כי הקסדה שונה, כמו גם תנוחת הישיבה על האופנוע.

מנגד, לא טען הנאשם כי הרכב לא היה בחזקתו, במועד העבירה.

מעדותה של עדת ההגנה, עולה כי, במועד העבירה, הייתה בחופשת מחלה בביתם והנאשם היה לצידה עד כמעט 12:00, אז יצא ברגל לפגוש חבר.

העדה נחקרה כיצד זה היא זוכרת במדויק את שעת יציאת הנאשם את ביתם והשיבה - "אני בן אדם כזה".

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. הנאשם לא כפר בתקינות מכשיר האכיפה ונכונות הצילום.
2. סעיף 27א(א) לפקודת התעבורה, נוסח חדש, תשכ"א - 1961, קובע: "צילום שנעשה בדרך שנקבעה בתקנות, במצלמה המופעלת באופן אוטומטי או בידי שוטר, יהיה ראיה קבילה בכל הליך משפטי לגבי -
(1) מספר הרישום של הרכב המצולם המופיע בלוחית הזיהוי של הרכב שבצילום,
(2) מקום הימצא הרכב בעת הצילום,
(3) הימצאו של הרכב במקום האמור בפסקה (2) או נסיעתו שם בניגוד לאות "עמוד" או באופן אחר בניגוד להוראות פקודה זו או תקנות שהותקנו לפיה,
(4) זמן הימצא הרכב המצולם במקום האמור בפסקה (2) כפי שצוין בצילום או על גביו, אם צוין, הכל כפי שייקבע בתקנות,
(5) מהירות נסיעתו של הרכב,
.....
3. סעיף 27ב(א) לפקודת התעבורה לעיל, קובע: "נעשתה עבירת תעבורה ברכב, רואים את בעל הרכב כאילו הוא נהג ברכב באותה שעה...זולת אם הוכיח מי נהג ברכב....או אם הוכיח למי מסר את החזקה ברכב או הוכיח כי הרכב נלקח ממנו בלי ידיעתו ובלי הסכמתו".
4. מכאן אנו למדים, כי מקום בו הגישה המאשימה עותק מתמונה, העומדת בדרישות סעיף 27א(א) לעיל ובה מצולם קטנוע בעל מספר רישוי, השייך, על פי מאגרי המידע של רשות הרישוי, לנאשם, בעת שהוא עובר עבירה של אי ציות לאור אדום ברמזור, הרי שהמאשימה יצאה ידי חובתה בהוכחת העבירה המיוחסת לנאשם וכעת, עובר הנטל לכתפי הנאשם, שטען כי לא נהג ברכב במועד העבירה, להוכיח בחזקת מי היה הרכב שבנדון, במועד הרלוונטי.
5. עדויותיהם של הנאשם ועדת ההגנה מטעמו, נגעו, רובן ככולן, לסוגיית מקום הימצאו של הנאשם עצמו, במועד העבירה, אך לא נטען דבר לגבי מקום הימצא הרכב העברייני ובחזקת מי היה באותו מועד ומכאן, שהנאשם לא עמד בנטל המוטל עליו ולא יצא ידי חובתו, כנדרש בסעיף 27 לעיל.

6. מהתמונות שהציג בפני הנאשם, לא התרשמתי כי קיים הבדל בין לוחית הרישוי שצולמה, לזו של הנאשם ואף שהוצגה בפני, על פי החלטתי מיום 11.10.15, התמונה המקורית על גבי מסך מחשב משטרתי, הרי שגם מתמונה זו, לא ניתן היה ללמוד דבר שיש בו כדי לסייע להגנת הנאשם.

לאור כל האמור לעיל, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ט חשוון תשע"ו, 11 נובמבר 2015, במעמד הצדדים